

En Altakiler | Living at the Bottom

FOTOĞRAF ALBÜMÜ PHOTOGRAPHY BOOK

Suriyeli Dom Göçmenler Yoksulluk ve Ayrımcılık Arasında Göç Yollarında
Dom Migrants From Syria On the Road amid Poverty and Discrimination

Proje Danışmanları / Project Consultants

Hacer FOGGO Kemal Vural TARLAN

Çeviri ve Redaksiyon / Translation and Editing

Bariş Kennedy / Bernard Kennedy

Kapak Fotoğrafi / Cover Photo

Kemal Vural TARLAN

Fotoğraflar / Photos

Kemal Vural TARLAN

Tasarım / Design

Kurtuluş KARAŞIN

Basım / Printing

Altan Matbaası

Bu raporun içeriği yalnızca hazırlayanlarına aittir ve Avrupa Birliği'nin görüşlerini yansıtmamaktadır.

The contents of thi report is the sole responsibility of the authors and can in no way be taken to reflect the views of the European Union.

 Bu rapor bir kamu malıdır. Kaynak gösterilerek rapordan alıntı yapılabilir. Raporun tamamı veya bir kısmı izinsiz olarak basılıp çoğaltılabilir, fotokopi yapılabilir, elektronik ortama kopyalanabilir, yaygın olarak dağıtılabilir.

This document is public property. The report can be cited by providing the necessary reference. The report may be printed and distributed in par tor full without prior permission. It may be photocopied and shared. It may be copied in a digital medium and shared.

DEVELOPMENT WORKSHOP Science Culture Training Research Implementation
Production and Enterprise Cooperative

Dodurga Mah. Poligon Sitesi 30-A, Türkkonut - Çankaya / Ankara

<http://www.kalkinmaatolyesi.org>

www.facebook.com/kalkinmaatolyesi

[@kalkinmaatolyesi](https://www.instagram.com/kalkinmaatolyesi)

Tel: +90 (541) 457 31 90

info@kalkinmaatolyesi.org

En Alttakiler

FOTOĞRAF ALBÜMÜ

Living at the Bottom

PHOTOGRAPHY BOOK

Dünyanın özgür ruhları "Çingene"lere...

The free spirits of the world, "to Gypsies" ...

Öteki İçinde “Öteki” olmak

Göçmenler ve mülteciler söz konusu olduğunda yerli halkta şöyle bir algı oluşur; Sınırı aşmış gelen yabancılar sanki homojen bir kütleden ibarettir, kendi içerisinde farklılıklar barındırmaz. Oysaki özellikle kitlesel göçle gelen topluluk bütün kesitleriyle, bütün katmanlarıyla, bütün renkleriyle göç eder. Çünkü toprağında, sokağında ve evinde barınmaz olmuştur. İlk zamanlar gelenler açısından da farklılıklar flulaşır; gidilen yer ve mekâna kendini ait hissetmez, orada varla yok arasında bir yerde dururlar. Sınıfsal, etnik, dinsel, politik, vb. farklılıklar bir kenara itilir. Birbirine tutunarak, yakın durarak; yaşama, var olma şansının artacağı hissi tüm canlılara dair içgüdüsel bir haldir. Ta ki, toplumsal yaşamda farklılıklar yeniden belirginleşmeye başlayınca kadar. Yeni bir yaşama başlama, kendini yeni mekâna ait hissetme duygusu gelişmeye başlayınca, gelişen yeni ilişkiler, yeni temaslar, toplumsal katmanların oluşmasını da sağlar. Bu bir yönüyle yeni bir durum tazminidir de. Etnisite, din, cinsiyet gibi doğumla başlayan aitlikler değişirse de, sınıf ve statü gibi değişimler sıklıkla olur. Farklılıkların belirginleşmesi, yeni rol ve statüler ilk bakışta dışarıdan görülemez. Oysa öteki de içinde “ötekileri” barındırır.

2011 yılından bu yana Suriye’den mültecilerle bir arada yaşıyoruz ve pek çoğumuz onları homojen bir topluluk olarak algılıyoruz. Oysa gelenlerde içlerinde “ötekileri” barındırıyor.

Yani Suriyeliler sadece Müslüman, Hristiyan, Arap, Kürt ve Türkmenlerden ibaret değil. Ezidi, Dürzi, Ermeni, Süryani Çingene (Dom), Filistinli gibi etnik ve dinsel azınlıklardan da oluşuyor. Bu gruplar aslında göçmenliği ve mülteci-

liği katmerli yaşayan, öteki içerisinde ki “öteki”lerdir...

Suriye’de yaşayan Dom toplumu 2011 yılından bu yana taraf olmadığı bir savaşın ortasında kaldı. Çingeneler son beş yılda, Dünyada ve Ortadoğu’daki diğer savaşlarda olduğu gibi, çok büyük zararlar gördüler. Ama hayatta kalmayı, binlerce yıllık kadim geleneği sürdürmeyi başardılar. Bu fotoğraftaki Çingene kızını vizörden gördüğüm an onun, yüzünün her detayının, o kadim geleneği temsil ettiğini düşündüm. Biz buradayız, diyordu... Yüzlerce yıldır, burada...

Çingene toplumuna ait fotoğraflarda yaşamları çoğunlukla, yoksulluk ve yoksunluk kareleri olarak veriliyor. Bu fotoğraf albümünün her bir sayfasına yansıyanlar, fotoğraf karesinde yer edinenler, özellikle seçilmemiş, orda, o yaşamın içerisindeki kesitlerdir. Savaşın yarattığı gerçektir, kültürel farklılık, yaşam tarzı, etnik ve dinsel inanç farklılığı, bize benzetemediğimiz “ötekine” reva gördüğümüzdür, fotoğraflarda ki...

Orada ki, yoksulluktan, onlar yüksünmez. Yokluk, yoksulluğun karşılığı değildir. Sahip olmamak, fakirliği değil mülkiyetsizliği ifade eder. Ve mülksüzlük iyidir, göç yolunda ağırlık yapmaz. Çünkü onlar yüz yıllar süren “büyük yürüyüşe” evlerini sırtlarına alıp, yola çıkmışlardır...

Şairin dediği gibi;

*“Ne yurt saydıkları bir ülke
Ne bağlılık yemininde buldukları
bir hükümdarları var
Sabahları aç karınla çıkıp giden
Akşamları tok karınla yuvaya dönen
kuşlar gibidirler”*

The local population has the following perception about refugees and migrants: the foreigners who come across the border must be a homogenous mass and have no differences among them. However, especially in mass migration, an entire society moves with all of its sections, layers and colours; as they have become unable to live in their own land. For the newcomers too, at first differences are less obvious; they do not feel that they belong to the space and place they have arrived in and they remain between existence and inexistence there. Class, ethnic, religious, political and other differences are put aside. In all living things it is an instinct of survival to hold on to one another and stay close. This lasts until differences in social life emerge once more. Once the idea of beginning a new life and belonging to the new place set in, the new relations that are developed, new contacts re-establish the societal segments. This is how the new situation regulates itself. Although identities acquired at birth such as ethnicity and sex do not change, class and status often do. The new roles and statuses may not at first be apparent. However, the others have “others” among them.

Since 2011, we have been living together with refugees from Syria in Turkey, and many of us think of them as a homogenous mass. But the newcomers have “others” among them.

Syrians do not just consist of Muslims, Christians, Arabs, Kurds and Turkmen. Among other ethnic and religious minorities there are Yazidis, Druze, Armenians, Assyrian Gypsies (Dom) and Palestinians. These groups have a stronger experience

of migration and refuge and are the others within the “others”.

The Dom community of Syria has been at the centre of a war in which it is not a side since 2011. Gypsies have suffered very much in Syria over the last five years, just as they have in other wars in the world and the Middle East. However, they have managed to survive and to continue their ancient traditions. When I first saw the Gypsy girl in this photograph through the camera, I thought every aspect of her face represented those ancient traditions. It was as though she was saying “We are here. For centuries, we’ve been here.”

In photos of the Gypsy community their lives are generally depicted in scenes of deprivation and poverty. What is reflected on each page of this photo book, in every photo, are cut scenes from the life these people lead and have not been selected on purpose. They show the reality on the ground and what we see fit for the others that we cannot make of our own.

They are not ashamed of their poverty. Poverty is not inexistence. Not owning things is not poverty but not having property. And not having property is a good thing, because there will be nothing to bear them down on the nomad’s path. They have embarked on the “great walk” that has lasted centuries with their homes on their backs.

As the poet puts it:

*“They have no land they call their own,
Nor a ruler to which they swear fealty.
They are like the birds who leave
the nest hungry,
And come back home full at dusk.”*

Çingenerin Göçü (Gypsy Migrations) 900 - 1850

Avrupa Roman Nüfus Dağılımı (Roma Population around Europe)

DUR, ÇEKME!
DON'T SHOOT!

Burada, karşında duruyorum, gözbebeklerine bakarak.
Korkma, buradayım, karşında...
Benim ben, kirli sakallarım, ak düşmüş saçlarımla.
Orda, Gatlif filmin içinden çıkıp da geldim...
Benim, ben Çingene şarkılarındaki o hüznü ses.
Halep Haydariye'de, Domari gülüştü çocuğun gözlerinde ki ışıltı.
İki ateş arasında kaldım, ölmedim, geldim.
Karşıdan duruyorum...
Dur çekme! demeden... Çek, bas deklanşöre.
Kim olduğumu bilmeden, açılınsın ve kapansın perde.
Alıp götür suretimi, çıplak ayaklı çocuğun suskunluğuyla.
Çocukluğumdan bu yana koynumda ki muskanın içinde saklı yoksulluk.
Muştusu hiç gelmeyecek değil mi tokluk günlerinin?
İşte bak! Burada karşında duruyorum.
Suretimi götürüp kirlletme ak kâğıt üstünde.
Hüviyetsizliğim saklı avuç içimde.
Bak, gözbebeğimin derinliği kadar yol yürüdüm.
Yüzlerce yıldır topladığım ezgiler ve ritimlerle geldim...
Aman be Gadjo, Çingene, Dom, Rom, Lom nasıl dersin de...
İnsanım, insan adlarımın anlamı...
Yoldayım yüzyıllardır, Ganj'dan Irak ırmaklara uzanan, kendimi alıp da geldim.
Göç mekânlarımın yanı başında düğünler, şenlikler, bayramlar...
Barak, Bozlak ve Gurbet ağıtlarıyla ağlayan sen...
Sepet, kalbur, kalay ve bir cümle zanaatlar...
Oradan geldim, suyun ülkesinden, nehirler ülkesi Mezopotamya'ya.
Fırat'ın Dicle'nin suyundan yudum ruhumun kirini.
Nil'e uzandı bir yanım, bir yanım Seine ortasında Paris'in.
Bağdat'ta Ebu Garib'in orda diktatörlere direndim,
Rebabımı çalarak şarkılar söyledim.
Yıkılınca heykeller, yeniden, bana yöneldi bıçağın keskin tarafı.
Viran bahçelerde, harabe evlerden, çöllere sürüldüm.
Meydanlarında Ortadoğu'nun başım kesildi, ensemden, kör kılıçlarla.
İlahi kitaplarca yazılmış kaderim.
Dom, Navar, Gajar, Zot, Abdal yani Çingeneyim...
Senin kalabalığın içinden kaybolurum, diye geldim.
Dur çekme! Çek, bas deklanşöre.
İşte burada, karşında duruyorum. Göz bebeklerine bakarak.
Korkma, buradayım, karşında...
Çingene, Dom, Rom, Lom, ne dersin de...
İnsanım, insan anlamı adımın...

I stand here, before you, look into your pupils.
Don't be afraid, I'm here, before you.
It is I, with my unshaven face, grey hair.
There, I emerge from the Gatlif film ...
It is I, the sad voice in Gypsy songs,
The shining eyes of the child with the Domari smile in Haydariye, Aleppo.
I was caught in a crossfire, I did not die, I came.
I stand before you ...
Without saying, don't shoot, take them, release the shutter.
Let the curtain rise and fall without knowing who I am.
Take away my image, with the silence of a barefoot child.
Poverty I bore on my neck with my amulet since childhood.
There will never be any sign of better off days.
Here, look! I stand before you.
Don't take away my image and spoil it on white paper.
I keep my lack of identity hidden in my palm.
Look, I've walked from a distance as deep as my pupil.
I came with centuries worth of melodies and rhythms...
Don't fret Gadjo, call me Gypsy, Dom, Rom, Lom, whatever,
I am human, "human" is what all mean my names mean ...
On the road from centuries, from the Ganges to distant rivers I brought myself,
To weddings, feasts and celebrations by nomads' places...
Don't you cry with Barak, Bozlak and Gurbet dirges?
Baskets, sieves, tin and other arts I bring,
From there, the land of water, to Mesopotamia, the land of rivers.
In the waters of the Tigris and the Euphrates I've washed the weariness off my soul.
One part of me stretched out to the Nile, the other to the Seine in the middle of Paris.
By Abu Gharib in Baghdad I stood up to dictators,
I sang my songs, played my rebab.
Once the statues were toppled, I faced the sharp end of the knife again.
From dried up gardens and ruined houses, I was cast out into the desert.
In the squares of the Middle East I was beheaded, with a dull blade.
My fate was written in the scriptures.
A Gypsy am I: Dom, Navar, Gajar, Zot, Abdal.
I came to be lost in your crowds.
Don't shoot! Go ahead, release the shutter.
I stand here, before you, look into your pupils.
Don't be afraid, I'm here, before you.
Call me Gypsy, Dom, Rom, Lom, whatever,
I am human, "human" is what all my names mean...

📍 Gaziantep, 2013

“ Suriye’den Türkiye’ye sığınan yaklaşık 50 bin Suriyeli Dom, mülteciliğin getirdiği sorunlara ek olarak bir de kültürel farklılıkları, yaşam tarzları, etnik ve dinsel kimlikleri nedeniyle gerek kamuda gerekse yerel halk ve diğer Suriyeli göçmenler tarafından ayrımcılığa uğramaktadırlar.

“ Around 50,000 Doms who have taken refuge in Turkey from the civil war in Syria, in addition to the hardship of being migrants, experience discrimination by the public sector, local populations and other Syrian migrants due to their cultural, lifestyle, ethnic and religious differences.

📍 Gaziantep, 2016

“ Dom aileler genellikle, Türkiyeli Dom topluluklarının yaşadığı mahallelerde, bulabildikleri boş ev, dükkân ve baraka gibi yerlerde kalmaktadır. Ayrıca bu tür imkânları bulunmayan bazı gruplar yeniden göçebelîğe dönüp, tarihi “göç mekânlarında” çadırlar kurup, barınmaktadır.

“ Dom families generally stay in neighbourhoods where the Dom community of Turkey are present, in empty houses, stores and cabins they can find. Other groups which do not have these means have returned to nomadic life and take shelter in historical “migration spaces” in tents.

“ Dom topluluklarının, yaşadıkları bu koşullar, yani her mevsimde kendi imkânlarıyla kurdukları derme çatma çadırlarda yaşamaları ve yaşadıkları yerlerin temel sağlık hizmet birimlerinden uzak olması çeşitli hastalıkları da beraberinde getirmektedir.

“ The conditions under which Dom communities live, which include residence in self-made makeshift tents and distance to basic healthcare, presents the risk of disease.

“ ...Gıda yardımı alamıyoruz, genellikle bulabildiğimiz sebzeleri yiyoruz. Ama en önemli problemimiz su, temiz su bulmakta zorlanıyoruz...

“ ...We cannot get food aid; we generally eat what vegetables we can find. But our most important problem is water, we find it difficult to get clean water...

“ Çadırda yaşayanların barınma koşulları; hijyen, temiz su ve sağlık hizmetlerine erişimle ilgili sorunları bulaşıcı hastalıklar açısından büyük risk taşımaktadır.

“ The shelter conditions of those living in tents and their problems in accessing hygiene, clean water and healthcare services presents a major risk of contagious diseases.

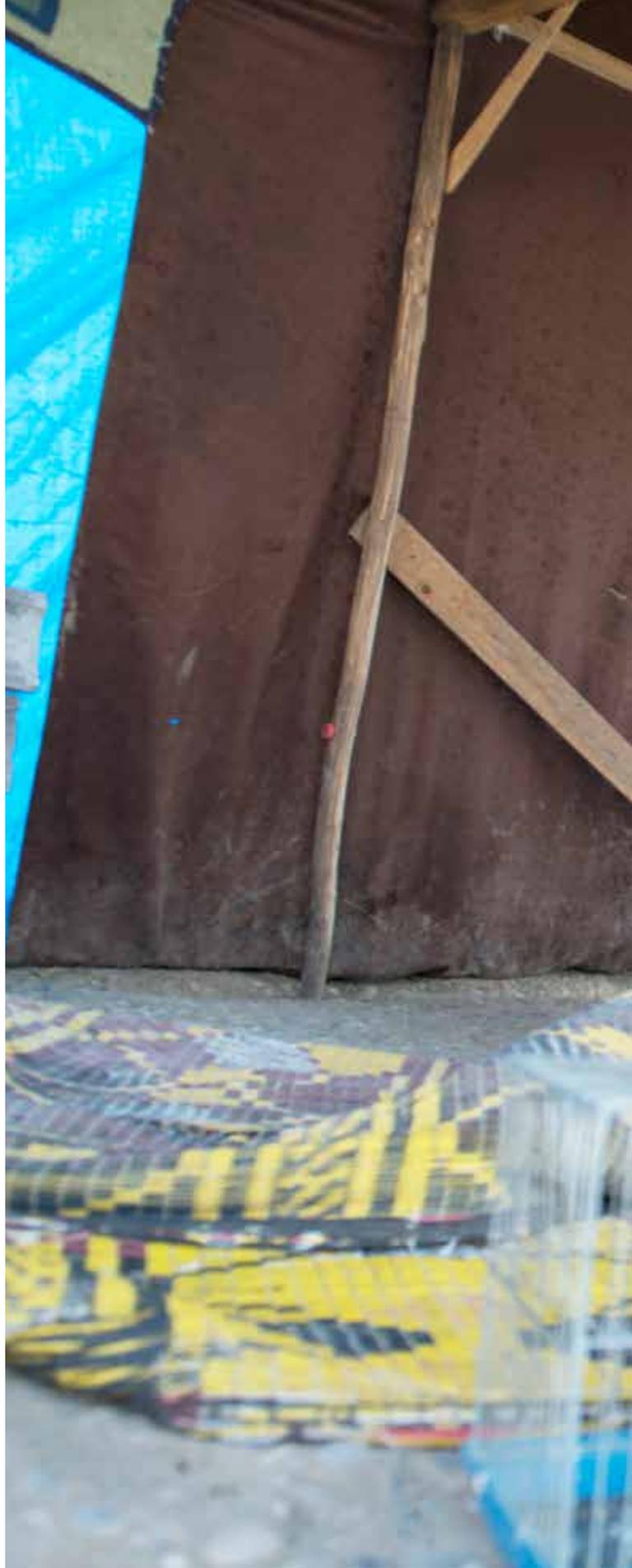
“ Ağırlığını verdiği ayağını değiştirdi, *“Mé bérom,”* dedi. *“Kuşları sever misin?”* Sonra da, *“Bülbülleri severim,”* dedi. *“Çok bülbül besledim, Suriye’de çeşit çeşit Hint bülbülüm vardı. Nasıl da güzel şakırlardı, rengârenk kafeslerde...”* *“Sonra”* dedi. Ağlamaklı oldu yüzü, *“Hepsi öldü, Ali gibi, Leyla gibi,”* dedi.

Yere baktı, toprağın derinine.
“Ordalar şimdi,” dedi.

“ He shifted from one foot to the other. *“Mé bérom,”* she said, *“Do you like birds?”* Then he said, *“I like nightingales.”* *“I had many nightingales, I had many kinds of Indian nightingales back in Syria. They sung so beautifully in their colourful cages.”*

“Then” he said, and his face became sorrowful, *“They all died, like Ali, like Leyla.”*

He looked at the ground, as though deep inside and said *“They’re all there now.”*

“ ...Okula gidersek bizi dışlarlar. Zaten hiç yerimizde durmuyoruz, sürekli yer değiştiriyoruz. Burada çalışıyorum. O yüzden annem göndermiyor...

“ ...If we go to school they will cast us out. We never stay in one place any way, we constantly change place. I work here. That's why my mom won't send me [to school]....

“Tüm bu yaşananlara *“ekmek derdi için”* dedi Kerimo. Çukurova’da, gölgesine sığındığı çulların altında, bir kaç battaniye, plastik bir tabak, iki üç plastik su kovası ve yine plastik bir poşet içinde Suriye ekmeği ve de kendisi vardı. Sarı sıcağın içinde, terden yapış yapış olmuş bir gömlekle orda öylece dizlerinin üstüne çömelmiş, toprağa bakıyordu. Gölgesine sığındım bende haymanın. *“Gel otur, Mé bérom**, soğuk suyum yok, kusura kalma” dedi. *“Mé bérom bixer eyror”*** dedi sonra da...

“Kimsin?” diye sormadı. Kadim bir gelenektir, gadjoya*** *“Mé bérom”* demişse dil, yürek ona açılırdı. Gözlerime baktı, sustu, konuşmadı bir zaman. Toprağa düştü yüzü...

“Ah dedi, şu kolum sakat olmayaydı, bir üfleyeydim zurnaya, ataydım içimin zehrini”

“Kerimo said *“It’s all about winning bread”* about all that was going on. Under the rags which cast a shadow over him in Çukurova, there were a few blankets, a plastic plate, couple of plastic water buckets, Syrian bread in a plastic bag and himself. Under the oppressive heat, he squatted on the ground and stared at the soil in a sweat drenched shirt. I took refuge in the shadow. He said *“Come sit, mé bérom, * I don’t have cold water, I’m sorry.”* He added *“Mé bérom bixer eyror”***.

He did not ask who I was. It is an ancient tradition that once a gadjo*** is called *“Mé bérom”*, they could open up their hearts to him. He looked me in the eye, fell silent and did not speak for a while. His face turned to the ground.

“Oh” he said, *“Had my arm not been crippled, if I could blow into the zurna and cast aside my sorrows.”*

*Mé bérom: Kardeşim, (Domari dilinde anlamı)
My brother (in Domari)

**Mé bérom bixer eyror: Hoş geldin kardeşim (Domari dilinde anlamı)
Welcome my brother (in Domari)

***Gadjo: Dom olamayan anlamında kullanılır.
used for those who are not Doms.

Yedi yıl boyunca Suriye'nin çeşitli yerlerinde göçebe olarak yaşadık. Kışları Halep Haydariye mahallesinde kalıyorduk ve erkekler mevsimlik işlerde çalışıyorlardı. Biz kadınlar tarlalarda toplayıcılık yapıyorduk. Erkekler hamallık yapıyor, inşaatlarda çalışıyorlardı. Yazları göçebe bir hayat yaşıyorduk.

Oradan, Bağdat'tan, savaştan sonra bizi kovdular, dedelerimizin yurdundan. Neymiş Çingeneymişiz, evet, Çingeneyiz biz, ama biz de insanız.

For seven years we lived as nomads in various parts of Syria. In the winter we stayed in the Haydariye neighbourhood of Aleppo and the men worked in seasonal jobs. We women collected produce from the fields. The men worked as porters and construction workers. In the summer we lived as nomads....

They expelled us from there, from Baghdad, the land of our forebears, after the war. For what? For being Gypsies. Yes we are Gypsies, but we are also human.

“ Kamplarda kalmak çok zor, kapı kapalı, asker var. İlk geldiğimizde bizi de aldılar ama çok zor çok... Bize orda Nawar diyorlar, istemiyorlar bizi ve çocuklarımızı, neymiş bizim çocuklar çok yaramazmış, çocuk bu, oynar da kavga da eder. Ama dertleri ayrı biliyoruz, bizi istemiyorlar orada, zaten biz de o hapisanede kalmak istemiyoruz. Dışarı çıkamıyorsun, hep çadırın içindesin, yazın çok sıcak, kışın buz gibi. Çocuklar hep hastalandı orada, bir de çok sıkıldılar. Kalamadık çıktık, çıkmazaydık da zaten onlar çıkaracaktı. Biz dışarda gezmeye alışmışız, dağ bayır dolaşırız. Çocuklar da öyle. Şimdi böyle göçebe olduk yine dört yıl oldu, oradan oraya gidip dururuz. Kısmet nereyse oraya, koca dünya bir bizim mi karnımızı doyurmaz?

“ It is very difficult to stay in camps, the gate is closed, there are soldiers there. They took us in when we first arrived, but it was very, very difficult. They call us Nawar there, they don't want us and our children. Our children are naughty, they say. They are children! They play and they fight. But we know that they mean something else by it, they don't want us there. We don't want to stay in that prison either. You can't go out, you're in the tent all the time, in the summer it's very hot, in the winter it's very cold. The children all fell ill there. They were so bored as well. We couldn't stay, we left. If we hadn't they would have driven us out anyway. We're used to walking around outside, we wander hills and valleys. It's the same with the children. Now we've been nomads for four years, we keep moving from one place to another. Wherever our luck may take us. Are we the only people the whole wide world can't find a little food for?

“ Dom topluklarının geleneksel meslekleri olan dişçilik, müzisyenlik, çerçilik, nalbantlık, demircilik, kalaycılık, kalburculuk, sepetçilik, tüfek tamirciliği, yük hayvanları için koşum yapımı, yabani kuş avcılığı gibi mesleklerin büyük bir kısmı günümüzde geçerliliğini yitirmiştir. Bu durum Domlar için iş alanlarının daralması anlamına gelmektedir.

Müzisyenlik yapan, özellikle davul-zurna, klarnet çalan gruplar ise, bu enstrümanlara ek olarak diğer orkestra enstrümanları, vurmali ve ritim, bağlama gibi müzik aletlerini çalmaya başlamış, düğünlerde ve düğün salonlarında bu becerilerini icra etmektedirler.

“ Many traditional Dom occupations such as folk dentistry, performing music, peddling, iron and tin smithing, sieve and basket making, rifle repairing, saddle and harness making, and hunting wild birds are not viable forms of income today. This means a narrower field of employment for the Dom.

Groups who are musicians and play the drum and zurna, as well as the clarinet have also started playing other orchestral instruments, especially percussion and the bağlama, and play at weddings and celebrations.

“ Sokağa çıkıp yardım toplamak zorunda kalan kadınlar her türlü istismara, cinsel şiddet ve tacize açık hale gelmektedir.

“ Women who have to collect aid in the street come under the risk of all forms of exploitation, sexual violence and assault.

“ Çadırlarda yaşadığımız için iki haftada bir jandarma şikâyet üzerine çadırlarımıza geliyor ve bizim buradan kalkmamızı istiyor. Bizim hiçbir zararımız yok kimseye.

“ Because we live in tents, the gendarmerie come every two weeks and want us to leave. We cause no one any harm here.

Birleşmiş Milletler Çocuklara Yardım Fonu'nun (UNICEF)

4 Nisan 2016 verileri Suriyeli göçmen çocuk sayısının (Suriyeli nüfusun yüzde 54'ünü oluşturmakta) 1 milyon 490 bin 33 olarak belirtmiştir. Ayrıca bu çocukların 860 binin zorunlu eğitim çağında olduğu ve büyük bir kısmının eğitim alamadığı açıklanmıştır. Suriye'deki iç savaşın en büyük mağduru olan göçmen çocuklar, eğitim hakkından mahrum bırakıldıkları için ailelerinin yaşam mücadelesine çalışarak ortak olmaktadır. Çocuklar; kırsalda tarlalarda, bahçelerde, kentlerde ise atölyelerde ve sokakta çalıştırılmaktadır.

Figures from the United Nations Children's Fund (UNICEF) put the number of Syrian migrant children in Turkey at 1,490,033 as of April 4, 2016 (They make up 54% of the Syrian population). 860,000 of these children are of compulsory education age and most of them are not receiving an education. Migrant children, who are the greatest victims of the civil war in Syria partake in the struggle for survival of their families by working, as they have been denied the right to an education. In rural areas children are made to work in fields and gardens and in workshops and the street in towns.

“ Ve ben sussam,
kim konuşur çocuklar adına.
ekmeğe doysam kuşlar ne yer.
Domari gülüşüm,
kimleri yaralar.

“ And if I were to fall quiet,
Who would speak for the children?
What will the birds eat
if I fill myself with bread?
Whom will my Domari
smile hurt?”

“ Kimim ben!

Ganjın sularında yunan bir dal ışık
Hangi bilinmezde yola çıktı ve gadjoların düzenine inat.
Daha ne zamana kadar yürür çıplak ayaklı çocuklar
Daha kaç ad alır buğday tenli kadınlar
Ey çingene falımızda ne çıkar!

“ Who am I!

That bathes in the waters of the Ganges?
To which unknown did it strike,
That one ray of light?
And for how much longer, will children walk barefoot
Against the order of the Gadjos?
How many more names, will dark skinned women take?
O gypsy, what lies in our future?

Adana, 2016

“ ...Her sabah, bir ardıc kuşunun şarkısıyla uyanırım. Kuşların dilini bilirim. Toprağa bakar yüzüm. Tenime rengini veren, ah o sonsuz ev. Kimim ben?..

“ ...I wake up every morning, to the song of a mocking bird. I speak the language of words. My face looks on the ground. That infinite house, which gives colour to my skin. Who am I?..

“ ...Bir gün ıştırken gök, yollara düşmüşüm ardıma bakmadan. Ganj'i bırakıp Fırat'tan içmişim suyu!..

“ ...One morning as the sky lit up, i took to the road without looking back. I left the Ganges and drank water from the Euphrates...

Kalkınma Atölyesi, Avrupa Komisyonu İnsani Yardım ve Sivil Koruma Ofisi (European Commission's Directorate-General for Humanitarian Aid and Civil Protection-ECHO) Avrupa Birliği İnsani Yardım Fonu finansal desteği ve uluslararası bir sivil toplum kuruluşu olan GOAL Global işbirliğinde Mayıs–Kasım 2016 arasında uyguladığı **Türkiye'nin Güneyindeki Suriyelilerin ve Göçmenlerin Korunma ve Sağlık Koşullarının İyileştirilmesi Projesi** kapsamında bilgilendirme, savunu ve insanî yardımı içeren bütünlük bir yaklaşımla hassas durumdaki göçmen gruplarının korunmaya dair karşılaştıkları riskleri azaltmayı amaçlamıştır.

Temel hedefi derinlemesine araştırma ve savunu, bilgi yayımı ve gıda dışı malzemelerin dağıtımıyla göçmen nüfusun karşı karşıya olduğu risklerin azaltılması olan projenin aşağıdaki başlıca faaliyetler uygulanmıştır;

1. Bilgi Yönetimi ve Mevcut Durum Analizi

Düzensiz göçmenlerin nerede ve hangi bitkisel üretimde çalıştıklarının haritalanmasını, koşullarının daha iyi anlaşılmasını ve karşılaşılan korunma risklerinin giderilmesi için kanıt temelli politika öneriler sunulması.

2. Toplumsal Ağlar Aracılığıyla Bilgi Yayımı

Hedef gruba temel haklar, yükümlülükler ve hizmetler hakkında bilgi sunularak Suriyeli göçmenlerin mevcut hizmetlere erişimi ve kullanımına destek verilmesi.

3. Gıda Dışı Malzeme Dağıtılması

Temel ihtiyaçların karşılanması amacıyla hedef gruplara hijyen ve koruyucu malzemeler içeren gıda dışı malzeme paketleri dağıtılması.

Project on Improving the Protection and Health Conditions of Syrians and Migrants in the South of Turkey implemented by Development Workshop between May and November 2016 with the financial support of the European Commission's Directorate-General for Humanitarian Aid and Civil Protection (ECHO) and in cooperation with international non-governmental organisation GOAL Global, has targeted to reduce the protection risks of vulnerable migrant groups using an integrated approach of information dissemination, advocacy and humanitarian aid.

Activities has been implemented within the 3 components of the Project that has the main goal of mitigating the protection risks of migrant populations through research and advocacy, information dissemination, and distribution of non-food items;

1. Information Management / Situational Analysis

Presenting evidence based policy recommendations for mapping of where and which agricultural commodities irregular migrants engaged in, understanding their conditions and addressing and mitigating protection risks.

2. Information Dissemination via Networks

Supporting and facilitating Access and use of available services by Syrian migrants through providing information about fundamental rights, responsibilities and services.

3. Distribution of Non-Food Items

Distribution of non-food items including hygiene and protection kits to target population in order to provide fundamental needs.

Suriyeli Dom Göçmenler En Alttakiler Yoksulluk ve Ayrımcılık Arasında Göç Yollarında

Dom Migrants From Syria Living at the Bottom on the Road amid Poverty and Discrimination

Funded by European Union
Humanitarian Aid

DEVELOPMENT
WORKSHOP

Bu materyalin içeriği yalnızca hazırlayanlarına aittir ve Avrupa Birliği'nin görüşlerini yansıtmamaktadır.

The contents of this document is the sole responsibility of the authors and can in no way be taken to reflect the views of the European Union.